

DOI: <https://doi.org/10.32782/2524-0072/D2026-86-278>

УДК 339.543

РОЛЬ ДЕРЖАВНОЇ МИТНОЇ СЛУЖБИ УКРАЇНИ У ПРОТИДІЇ ПЕРЕМІЩЕННЮ КОНТРАФАКТНИХ ТОВАРІВ В УМОВАХ ЄВРОІНТЕГРАЦІЇ: СУЧАСНИЙ СТАН ТА ПЕРСПЕКТИВИ ГАРМОНІЗАЦІЇ З ПРАВОМ ЄС

THE ROLE OF THE STATE CUSTOMS SERVICE OF UKRAINE IN COUNTERACTING THE MOVEMENT OF COUNTERFEIT GOODS IN THE CONTEXT OF EUROPEAN INTEGRATION: CURRENT STATE AND PROSPECTS FOR HARMONISATION WITH EU LAW

Петренко Аліна Андріївна

викладач,

Харківський національний економічний університет імені Семена Кузнеця

ORCID: <https://orcid.org/0009-0007-6297-2779>

Petrenko Alina

Simon Kuznets Kharkiv National University of Economics

У статті досліджено роль Державної митної служби України у протидії переміщенню контрафактних товарів в умовах поглиблення євроінтеграційних процесів. Обґрунтовано, що митні органи виконують не лише фіскальну, а й безпекову, правоохоронну та превентивну функцію, пов'язану із захистом прав інтелектуальної власності, інтересів правовласників, споживачів і держави. Проаналізовано механізм сприяння захисту прав інтелектуальної власності під час переміщення товарів через митний кордон України, зокрема ведення митного реєстру об'єктів права інтелектуальної власності, призупинення митного оформлення за заявою правовласника та за ініціативою митного органу, процедури знищення контрафактних товарів. Досліджено вплив євроінтеграційних процесів на модернізацію митного законодавства України у розрізі сприяння захисту прав інтелектуальної власності. Встановлено, що законодавча система України вже містить механізми, сумісні з європейською моделлю митного захисту прав інтелектуальної власності, однак потребує подальшого вдосконалення та гармонізації з правом ЄС.

Ключові слова: Державна митна служба України; контрафактні товари; митний контроль; права інтелектуальної власності; євроінтеграція; гармонізація з правом ЄС; митний реєстр ОПІВ.

The article examines the role of the State Customs Service of Ukraine in countering the movement of counterfeit goods in the context of deepening European integration processes. It is substantiated that customs authorities perform not only fiscal, but also security, law enforcement and preventive functions related to the protection of intellectual property rights, the interests of rightholders, consumers and the state. It is noted that the modern model of customs assistance in the protection of intellectual property rights is focused not only on the protection of property rights, but also on ensuring the economic security of the state, supporting fair competition and preventing the entry of dangerous counterfeit products into the domestic market. The current mechanism for assisting in the protection of intellectual property rights during the movement of goods across the customs border of Ukraine is analyzed, in particular, maintaining a customs register of intellectual property rights, suspension of customs clearance at the request of the rightholder and at the initiative of the customs authority, as well as the procedure for the destruction of counterfeit goods. The impact of European integration processes on the modernization of Ukrainian customs legislation has been studied, as well as the features of the implementation of the provisions of Regulation (EU) No. 608/2013 into the national customs control system in terms of promoting the protection of intellectual property rights. It has been established that the current system of regulatory and legal regulation of Ukraine already contains basic mechanisms compatible with the European model of customs protection of intellectual property rights, however, the level of their practical implementation requires further organizational, technical and informational improvement. Particular attention is paid to changes in customs legislation related to approximation to European Union law and the problems of practical implementation of European approaches. The main directions of further harmonization

of national regulation with EU law have been identified, including digitalization, development of risk-based control, improvement of interdepartmental interaction and professional training of customs personnel.

Keywords: State Customs Service of Ukraine; counterfeit goods; customs control; intellectual property rights; European integration; harmonisation with EU law; customs register of IPR objects.

Постановка проблеми. В умовах глобалізації світової торгівлі та активізації міжнародного товарообігу контрафактні товари становлять одну з найбільш небезпечних форм порушення прав інтелектуальної власності. Переміщення таких товарів через митний кордон шкодить не лише правовласникам, а й державному бюджету, легальному бізнесу, інвестиційному клімату та безпеці споживачів. За оцінками OECD та EUIPO, у 2021 р. контрафактні й піратські товари становили до 2,3 % світової торгівлі, а в ЄС – до 4,7 % імпорту, що свідчить про масштабність проблеми та її стійкий транснаціональний характер [1, р. 17]. У 2024 р. на зовнішньому кордоні ЄС кількість затриманих товарних одиниць зросла майже до 20 млн, а їх оціночна вартість сягнула близько 1,5 млрд євро [2].

Для України зазначена проблема набуває особливої актуальності в контексті реалізації євроінтеграційного курсу та адаптації національного законодавства до стандартів ЄС. У сфері митної політики захист прав інтелектуальної власності вже не може розглядатися як периферійна функція: він став одним із критеріїв інституційної спроможності держави імплементувати *acquis* ЄС у межах переговорного розділу 29 «Митний союз». Звіт про прогрес Національної стратегії доходів у 2024 р. прямо фіксує, що Україна продемонструвала найвищий рівень прогресу серед країн-кандидатів саме в розділі «Митний союз», а новий Митний кодекс України розробляється на основі Митного кодексу ЄС [3, р. 47; 4, р. 1].

Саме тому дослідження ролі Державної митної служби України у протидії переміщенню контрафактних товарів є важливим як у науковому, так і в практичному вимірі. Воно безпосередньо пов'язане із завданнями підвищення ефективності митного контролю, гармонізації національного законодавства з правом ЄС, цифрової модернізації митниці, забезпечення співпраці з правовласниками та впровадження сучасних процедур управління ризиками.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Проблематика захисту прав інтелектуальної власності митними органами України досліджувалася у працях Возняковської К. А., Біленець Д. А., Шокала В., Дейнеко І. В., Кирієв-

ського М. та інших науковців переважно крізь призму митно-правових процедур, інституційного забезпечення та адміністративно-правових механізмів. Возняковська К. А. та Біленець Д. А. наголошують, що митні органи є важливим елементом превентивного захисту прав інтелектуальної власності, оскільки саме на етапі переміщення товару через кордон можливе раннє виявлення порушення і блокування подальшого введення контрафакту в цивільний обіг [5, с. 686]. Також у працях Шокала В. підкреслюється, що ефективність такого захисту залежить від поєднання нормативної бази, технічного оснащення, кваліфікації персоналу та належної комунікації між митницею й правовласниками [6, с. 90-91].

Окремий напрям досліджень стосується євроінтеграційного виміру митної реформи. Дейнеко І. В. обґрунтовує, що після набуття чинності Угодою про асоціацію справжня гармонізація митного законодавства України з правом ЄС істотно активізувалася, а нинішній етап реформи вже виходить за межі фрагментарного наближення окремих норм і спрямований на системне відтворення логіки ЄС у сфері митного регулювання [7]. Водночас Кирієвський М. звертає увагу на те, що між «DCFTA *acquis*» та «*accession acquis*» існує різниця за масштабом і глибиною вимог, а тому практична імплементація потребує не лише буквального копіювання норм, а врахування реальної адміністративної спроможності держави [8, р. 7-8].

Разом із тим у наявних публікаціях недостатньо розкрито саме комплексну роль Державної митної служби України в умовах сучасного етапу євроінтеграції після масштабних законодавчих змін 2024 року, запуску нових елементів цифровізації та підготовки нового Митного кодексу України. Недостатньо опрацьованими залишаються також питання практичної адаптації національного митного реєстру ОПІВ до логіки системи COPIS, протидії контрафакту в малих поштових та експрес-відправленнях, а також баланс між формальною гармонізацією норм і реальною правозастосовною спроможністю митних органів [9, р. 14–15; 10, р. 15–17].

Отже, невирішеною частиною загальної проблеми є визначення сучасного місця

Держмитслужби у системі протидії переміщенню контрафактних товарів саме як інституції європейського типу, яка має поєднувати фіскальну, безпекову, інформаційну, координаційну та сервісну функції.

Формулювання цілей статті. Метою статті є здійснення комплексного дослідження ролі Державної митної служби України у площині протидії переміщенню контрафактних товарів в умовах євроінтеграційних процесів, визначення сучасного стану нормативно-правового та організаційного забезпечення відповідної діяльності, а також обґрунтування напрямів гармонізації національних механізмів захисту прав інтелектуальної власності з правом ЄС.

Для досягнення цієї мети доцільно: з'ясувати сутність і зміст митно-правових механізмів протидії переміщенню контрафактних товарів; охарактеризувати повноваження Держмитслужби у сфері сприяння захисту прав інтелектуальної власності; дослідити вплив євроінтеграційних зобов'язань на модернізацію національного регулювання; виявити основні проблеми практичної реалізації відповідних процедур; окреслити напрями подальшої гармонізації з правом ЄС.

Виклад основного матеріалу дослідження. Контрафактні товари у сучасному контексті правового регулювання становлять не просто продукцію з порушенням прав на торговельну марку чи інший об'єкт права інтелектуальної власності. Їх слід розглядати як окремий різновид транскордонного правопорушення, що поєднує економічну, безпекову та правову шкоду. У низці товарних груп – медикаменти, агрохімікати, автокомпоненти, електроніка, дитячі товари – контрафакт прямо пов'язаний із ризиками для життя і здоров'я споживача. Саме тому сучасна європейська модель митного контролю у сфері ІВ орієнтована не лише на охорону приватного права, а й на захист суспільного інтересу [11].

Для України така логіка є особливо релевантною. На офіційному рівні Держмитслужба прямо вказує, що митниця застосовує заходи сприяння захисту прав ІВ як на підставі митного реєстру, так і за власною ініціативою. Це означає, що митний контроль у цій сфері вже не обмежується реакцією на формальну заяву правовласника, а поступово набуває ознак проактивного ризик-орієнтованого механізму [10].

Чинна нормативна основа діяльності Держмитслужби у цій сфері закріплена насамперед у розділі XIV Митного кодексу України, де у главі 57 визначено заходи митних органів

щодо сприяння захисту прав інтелектуальної власності під час переміщення товарів через митний кордон України [11, ст. 397-403].

Ключовим інструментом є митний реєстр об'єктів права інтелектуальної власності. Держмитслужба офіційно веде цей реєстр згідно зі ст. 398 МКУ, а також підтримує у відкритому доступі список зареєстрованих об'єктів [12]. Реєстр виконує не лише інформаційну, а й процесуальну функцію, оскільки саме його дані слугують підставою для призупинення митного оформлення товару за заявою правовласника.

Водночас митні органи наділені повноваженнями діяти *ex officio*. Зокрема, навіть за відсутності торговельної марки чи іншого об'єкта права інтелектуальної власності у митному реєстрі, але за умови наявності їх правової охорони в Україні, митний орган має право з власної ініціативи призупинити митне оформлення товарів у разі виявлення ознак можливого порушення прав інтелектуальної власності. Такий механізм узгоджується з положеннями Регламенту (ЄС) № 608/2013, відповідно до якого митні органи можуть призупинити випуск або затримувати товари як на підставі заяви правовласника, так і за власною ініціативою у випадку наявності обґрунтованих підозр щодо порушення прав інтелектуальної власності [10].

Показово, що у презентаційних матеріалах Держмитслужби та УКРНОІВІ за 2024 р. зафіксовано застосування митними органами заходів сприяння захисту прав ІВ у різних товарних групах, а серед основних об'єктів виявлення фігурували мобільні пристрої та аксесуари, одяг, взуття, іграшки, сумки та валізи [13]. Це свідчить про високу концентрацію ризиків у споживчому сегменті масового імпорту, де контрафакт найчастіше поєднується з дрібними партіями, електронною торгівлею та високою швидкістю обороту товару.

У контексті євроінтеграції особливого значення набуває не лише адаптація формальних норм, а й наближення української практики до функціональної моделі митного союзу ЄС. На офіційному ресурсі Держмитслужби прямо зазначено, що питання ІРП належать до пріоритетних у контексті інтеграції України до ЄС, а після змін 2019–2020 рр. норми МКУ у відповідній частині відповідають актам ЄС щодо сприяння митницею у захисті прав ІВ.

Нинішній етап реформ пішов далі за цю первинну адаптацію. У I кварталі 2025 р. офіційно підтверджено, що розробка нового кодексу є ключовою рекомендацією в контексті

сті розширення ЄС, а чинне законодавство вже поповнено низкою змін щодо імплементації положень Митного кодексу ЄС.

З наукової точки зору це означає перехід від моделі точкового зближення до моделі системного правового та адміністративного конструювання митниці за стандартами ЄС. Як слушно зазначено в сучасних дослідженнях, *accession acquis* у митній сфері є ширшим за *DCFTA acquis*, а тому гармонізація повинна враховувати не лише вже імplementовані елементи, а й майбутні вимоги членства, включаючи практичну здатність інституцій застосовувати ці правила.

Регламент (ЄС) № 608/2013 є базовим орієнтиром для формування сучасного механізму митного захисту прав ІВ. У ньому підкреслено, що митні органи можуть затримувати товари за наявності обґрунтованих

підозр, а також що спрощені процедури знищення без окремого судового розгляду довели свою ефективність у державах-членах і повинні застосовуватися ширше [10]. Саме ця логіка відображена і в новому проекті Митного кодексу України, де низка положень прямо маркована як такі, що відповідають статтям Регламенту (ЄС) № 608/2013, зокрема щодо знищення товарів, дострокового випуску, відповідальності та взаємодії митних органів.

Окремої уваги заслуговує й інформаційна інфраструктура. Держмитслужба констатує, що в ЄС функціонує єдина система COPIS, яка слугує платформою взаємодії митниці, правовласників і правоохоронних органів. Це питання є принциповим, оскільки сучасна боротьба з контрафактом дедалі більше спирається на аналітику даних, історію спрацювань, електронну взаємодію з правовласни-

Таблиця 1

Порівняльна характеристика механізмів протидії переміщенню контрафактних товарів в Україні та ЄС

Критерій порівняння	Україна	Європейський Союз	Напрямок гармонізації
Нормативна основа	Митний кодекс України, підзаконні акти Держмитслужби, норми щодо захисту прав ІВ	Регламент (ЄС) № 608/2013, Митний кодекс Союзу, акти імплементації	Подальше приведення норм МКУ у повну відповідність до <i>acquis</i> ЄС
Реєстрація об'єктів права ІВ	Функціонує митний реєстр об'єктів права інтелектуальної власності	Використовуються національні та наднаціональні механізми, цифрові інструменти взаємодії	Розширення функціоналу митного реєстру України, цифровізація процедур
Призупинення митного оформлення	Можливе за заявою правовласника та в окремих випадках <i>ex officio</i>	Застосовується за заявою та <i>ex officio</i> відповідно до уніфікованих процедур	Удосконалення практики застосування <i>ex officio</i> та процесуальної визначеності
Процедура знищення контрафактних товарів	Передбачена, але має окремі практичні труднощі щодо витрат і реалізації	Спрощені процедури знищення широко застосовуються у правозастосуванні	Уточнення порядку компенсації витрат і процедурного механізму знищення
Інформаційна інфраструктура	Реєстр і офіційні інформаційні ресурси Держмитслужби	Функціонують спеціалізовані цифрові системи, зокрема COPIS	Створення сумісної цифрової екосистеми та інтегрованого обміну даними
Робота з ризиками	Застосовується система аналізу ризиків, але її потенціал потребує подальшого розвитку	Ризик-орієнтований контроль є базовим елементом митного адміністрування	Посилення аналітичних інструментів і профілювання ризиків
Робота з малими відправленнями та e-commerce	Напрямок перебуває на етапі посиленого розвитку	Є одним із центральних напрямів сучасної митної політики	Адаптація процедур контролю до зростання поштових та експрес-відправлень

Джерело: сформовано автором на основі [10-14]

ками та цифрові профілі ризику. Саме тому гармонізація з правом ЄС у цій сфері не може бути зведена до адаптації процедурних норм; вона потребує технологічної сумісності.

З метою систематизації сучасного стану правового регулювання та визначення пріоритетних напрямів гармонізації національного митного механізму з правом ЄС доцільним є узагальнення ключових елементів української та європейської моделей протидії переміщенню контрафактних товарів (таблиця 1). Таке порівняння дає змогу виявити не лише вже імплементовані компоненти, а й ті складові, які потребують подальшого нормативного, організаційного та технологічного вдосконалення.

Отже, проведене порівняння дає підстави стверджувати, що національна модель протидії переміщенню контрафактних товарів уже включає основні механізми, притаманні європейській системі митного захисту прав інтелектуальної власності, проте рівень їх практичного впровадження та технологічного забезпечення наразі не повною мірою відповідає стандартам ЄС. Водночас подальша гармонізація потребує насамперед поглиблення ризик-орієнтованого підходу до митного контролю, розширення міжвідомчого та міжнародного інформаційного обміну, а також удосконалення механізмів призупинення та знищення контрафактної продукції.

Перспективи гармонізації доцільно пов'язувати з кількома взаємопов'язаними напрямами.

Перший напрям – кодифікаційний. Йдеться про завершення розробки нового Митного кодексу України, побудованого на основі Митного кодексу ЄС, з чітким відтворенням процедур у сфері захисту прав ІВ, малих відправлень, авторизацій, цифрових сервісів і взаємодії з правовласниками.

Другий напрям – цифровий. У перспективі український митний реєстр ОПІВ має еволюціонувати в більш функціональну систему, наближену до COPIS, із розширеною аналітикою, історією звернень, електронною взаємодією з правовласниками, міжвідомчим обміном та інструментами ризик-профілювання [14].

Третій напрям – процесуально-правовий. У цьому контексті актуальним залишається подальше удосконалення процедур знищення контрафактних товарів, врегулювання питань розподілу відповідних витрат, а також підвищення ефективності механізмів оперативного реагування у разі виявлення порушень під час здійснення митного контролю.

Висновки. Отже, в сучасних умовах Державна митна служба України посідає провідне місце у системі протидії переміщенню контрафактних товарів, реалізуючи контрольні, превентивні, інформаційно-аналітичні та процесуальні функції, а також забезпечуючи координацію взаємодії з іншими державними органами та правовласниками. В умовах євроінтеграційних процесів роль митних органів у сфері захисту прав інтелектуальної власності суттєво посилилася, оскільки ефективність відповідних механізмів розглядається не лише як складова економічної безпеки держави, а і як показник інституційної готовності України до інтеграції у митний простір ЄС.

Проведене дослідження засвідчило, що національне законодавство вже включає основні інструменти, характерні для європейської моделі митного захисту прав інтелектуальної власності, зокрема ведення митного реєстру об'єктів права інтелектуальної власності, можливість призупинення митного оформлення товарів із застосуванням заходів *ex officio*, процедури знищення контрафактної продукції та механізми взаємодії з правовласниками.

Подальша гармонізація національної системи з правом ЄС пов'язується із завершенням підготовки нового Митного кодексу України на основі європейських правових стандартів, розвитком цифрових механізмів митного контролю, наближенням функціоналу національного митного реєстру до системи COPIS, а також удосконаленням процедур контролю малих поштових та експрес-відправлень. Визначальним напрямом подальшого розвитку української митної системи має стати перехід від формальної імплементації окремих норм до досягнення комплексної інституційної сумісності з митною системою ЄС.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ:

1. OECD, EUIPO. Mapping Global Trade in Fakes 2025. Paris : OECD Publishing, 2025. 60 p.
2. European Union Intellectual Property Office, European Commission. EU enforcement of intellectual property rights: results at the EU border and in the EU internal market 2024. Alicante ; Brussels, 2025.

3. Ministry of Finance of Ukraine. Report on the progress of the National Revenue Strategy of Ukraine until 2030 in 2024. Kyiv, 2024. 190 p.
4. Міністерство фінансів України. Митний огляд. «Українська митниця: розвиток попри війну». IV квартал 2025 року. Київ, 2025. 12 с.
5. Возняковська К.А., Біленець Д.А. Ефективне управління митними процедурами в умовах захисту інтелектуальної власності: роль адміністративного права. *Юридичний електронний науковий журнал*. 2024. № 3. С. 686–688.
6. Шокало В. Особливості діяльності Державної митної служби України як центрального органу виконавчої влади в умовах сьогодення. *Адміністративне право і процес*. 2025. № 1. С. 89–99.
7. Дейнеко І. В. Вплив євроінтеграційних процесів на митне право України. *Актуальні проблеми правознавства*. 2025. № 3. С. 83–87.
8. Kyryievskiy M. Harmonization with EU Customs Regulations (Acquis) on the Way to Accession: Prospects and Challenges for Ukraine. *Lex Portus*. 2025. Vol. 11, Iss. 3. P. 7–24.
9. National Intellectual Property Authority of Ukraine. Recommendations for Enhancing the Intellectual Property Rights Protection System in Ukraine. Kyiv, 2026. 22 p.
10. Regulation (EU) No 608/2013 of the European Parliament and of the Council of 12 June 2013 concerning customs enforcement of intellectual property rights and repealing Council Regulation (EC) No 1383/2003. *Official Journal of the European Union*. 2013. L 181. P. 15–34.
11. Митний кодекс України : Закон України від 13.03.2012 № 4495-VI. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/go/4495-17> (дата звернення: 09.04.2026).
12. Державна митна служба України. Статистика та реєстри. URL: <https://customs.gov.ua/statistika-ta-reiestri> (дата звернення: 09.04.2026).
13. Державна митна служба України. Сприяння захисту прав інтелектуальної власності під час переміщення товарів через митний кордон України. Київ, 2024. 15 с.
14. Державна митна служба України. Інтелектуальна власність (IPR) : офіційний інформаційний ресурс. URL: <https://customs.gov.ua/intelektualna-vlasnist-ipr> (дата звернення: 09.04.2026).

REFERENCES:

1. OECD, & EUIPO. (2025). Mapping global trade in fakes 2025. OECD Publishing.
2. European Union Intellectual Property Office, & European Commission. (2025). EU enforcement of intellectual property rights: Results at the EU border and in the EU internal market 2024.
3. Ministry of Finance of Ukraine. (2024). Report on the progress of the National Revenue Strategy of Ukraine until 2030 in 2024.
4. Ministerstvo finansiv Ukrainy. (2025). Mytnyi ohliad. «Ukrainska mytnytsia: rozvytok popry viinu». IV kvartal 2025 roku [Customs review. "Ukrainian customs: development despite the war"].
5. Vozniakovska, K. A., & Bilnets, D. A. (2024). Efektyvne upravlinnia mytnymy protseduramy v umovakh zakhystu intelektualnoi vlasnosti: rol administratyvnoho prava [Effective management of customs procedures in the context of intellectual property protection: The role of administrative law]. *Yurydychnyi elektronnyi naukovyi zhurnal*, no 3, pp. 686–688.
6. Shokalo, V. (2025). Osoblyvosti diialnosti Derzhavnoi mytnoi sluzhby Ukrainy yak tsentralnoho orhanu vykonavchoi vlady v umovakh sohodennia [Features of the activity of the State Customs Service of Ukraine as a central executive authority in modern conditions]. *Administratyvne pravo i protses*, no 1, pp. 89–99.
7. Deineko, I. V. (2025). Vplyv yevrointehratsiinykh protsesiv na mytne pravo Ukrainy [Impact of European integration processes on the customs law of Ukraine]. *Aktualni problemy pravoznavstva*, no 3, pp. 83–87.
8. Kyryievskiy, M. (2025). Harmonization with EU customs regulations (acquis) on the way to accession: Prospects and challenges for Ukraine. *Lex Portus*, 11 no 3, pp. 7–24.
9. National Intellectual Property Authority of Ukraine. (2026). Recommendations for enhancing the intellectual property rights protection system in Ukraine.
10. European Parliament and the Council of the European Union. (2013). Regulation (EU) No 608/2013 of the European Parliament and of the Council of 12 June 2013 concerning customs enforcement of intellectual property rights and repealing Council Regulation (EC) No 1383/2003. *Official Journal of the European Union*, L181, pp. 15–34.
11. Verkhovna Rada of Ukraine. (2012). Mytnyi kodeks Ukrainy: Zakon Ukrainy vid 13.03.2012 № 4495-VI [Customs Code of Ukraine]. Available at: <https://zakon.rada.gov.ua/go/4495-17> (accessed April 9, 2026).

12. Derzhavna mytna sluzhba Ukrainy. (2026). Statystyka ta reiestry [Statistics and registers]. Available at: <https://customs.gov.ua/statistika-ta-reiestri> (accessed April 9, 2026).
13. Derzhavna mytna sluzhba Ukrainy. (2024). Spriannia zakhystu prav intelektualnoi vlasnosti pid chas peremishchennia tovariv cherez mytnyi kordon Ukrainy [Assistance in the protection of intellectual property rights during the movement of goods across the customs border of Ukraine].
14. Derzhavna mytna sluzhba Ukrainy. (2026). Intelektualna vlasnist (IPR): ofitsiyni informatsiyni resurs [Intellectual property (IPR): official information resource]. Available at: <https://customs.gov.ua/intelektualna-vlasnist-ipr> (accessed April 9, 2026).

Дата надходження статті: 22.04.2026

Дата прийняття статті: 15.05.2026

Дата публікації статті: 28.05.2026